

أحاديث الخلفاء الراشدين: احاديث خلفای راشدين

والأحاديث في الخلفاء الراشدين مثل سابقتها في الدلالة على خلفاء الرسول محمد (صلى الله عليه وآله) الشرعيين المنصبين من الله سبحانه وتعالى مالك الملك، الذي لا يحق لأحد التصرف بملكه دون إذنه.

احاديث در مورد خلفای راشدين مانند احاديث پيشين است که دلالت بر اين دارند که خلفای محمد رسول خدا(ص) از سوی خداوند سبحان و متعال نصب شده‌اند. خداوندی که فرمانروای مُلک است و هيچ فردی بدون اذن او، حق دخالت در مُلک و فرمانروایی او را ندارد.

مسند أحمد بن حنبل: «حدثنا عبد الله حدثني أبي ثنا عبد الرحمن بن مهدي ثنا معاوية يعني ابن صالح عن ضمرة بن حبيب عن عبد الرحمن بن عمرو السلمى أنه سمع العرباض بن سارية قال وعظنا رسول الله صلى الله عليه وسلم موعظة ذرفت منها العيون ووجلت منها القلوب قلنا يا رسول الله إن هذه لموعظة مودع فماذا تعهد. إلينا قال قد تركتكم على البيضاء ليلها كنهارها لا يزيغ عنها بعدى إلا هالك ومن يعش منكم فسيري اختلافا كثيرا فعليكم بما عرفتم من سنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين وعليكم بالطاعة وان عبدا حبشيا عضوا عليها بالنواجذ فإنما المؤمن كالجمل الأنف حيثما انقيد انقاد» (430).

مسند احمد بن حنبل: عرباض بن سارية گوید: (رسول الله صلى الله عليه و سلم به ما پندی داد که اشک‌ها ریخته شد و دل‌ها ترسان گشت. عرض کردیم: ای رسول الله! این پند خداحافظی است. چه عهده‌ای از ما می‌گیرید؟ فرمود: شما را بر سپیدی‌ای رها کردم که شب آن، مانند روزش روشن است که پس از من فقط فرد هلاک‌شونده منحرف می‌شود. هر کس پس از من زندگی کند، اختلاف بسیاری می‌بیند. بر شما باد به سنت من و سنت خلفای راشدين مهديين و بر شما باد به اطاعت از آنان، اگرچه برده‌ای حبشی باشند، که مانند دندان‌های آسیا،

دهان بر آن استوار گردد. مؤمن مانند شتر مطیع است که به هر مکانی برده شود،
(می رود). [431]

مسند أحمد بن حنبل: «حدثنا عبد الله حدثني أبي ثنا الضحاك بن مخلد عن ثور
عن خالد بن معدان عن عبد الرحمن بن عمرو السلمي عن عرباض بن سارية قال
صلى لنا رسول الله صلى عليه وسلم الفجر ثم أقبل علينا فوعظنا موعظة بليغة
ذرفت لها الأعين ووجلّت منها القلوب قلنا أو قالوا يا رسول الله كان هذه موعظة
مودع فأوصنا قال «أوصيكم بتقوى الله والسمع والطاعة وإن كان عبدا حبشيا فإنه
من يعش منكم يرى بعدى اختلافا كثيرا فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين
المهديين وعضوا عليها بالنواجذ وإياكم ومحدثات الأمور فإن كل محدثة بدعة وإن
كل بدعة ضلالة» [432].

مسند احمد بن حنبل: (عرباض بن سارية گوید: رسول الله صلى الله عليه و
سلم نماز صبح را خواند. سپس رو به سوی ما نمود و پندی به ما داد که دلها
ترسان شد و اشکها ریخت. عرض کردیم: ای رسول الله! گویا پند خدا حافظی
است. به ما وصیت کن. ایشان فرمود: شما را به تقوای خداوند و شنیدن و اطاعت
توصیه می کنم. هر چند بنده ای حبشی به شما دستور دهد. اگر فردی از شما بعد
از من زندگی کند، اختلاف بسیاری خواهد دید. بر شما باد به سنت من و سنت
خلفای راشدین مهديين، که مانند دندان های آسیا دهان به آنها استوار شده
است. از مسائل جدید به دور باشید، چراکه هر مسئله ای جدیدی بدعت است و هر
بدعتی، گمراهی است). [433]

المستدرک للحاکم النیسابوری: « (حدثنا) أبو العباس محمد بن يعقوب ثنا
عباس بن محمد الدوري ثنا أبو عاصم ثنا ثور بن يزيد ثنا خالد بن معدان عن عبد
الرحمن بن عمرو السلمي عن العرباض بن سارية قال صلى لنا رسول الله (صلى
الله عليه وآله) صلاة الصبح ثم اقبل علينا فوعظنا موعظة وجلت منها القلوب
وذرفت منها العيون فقلنا يا رسول الله كأنها موعظة مودع فأوصنا قال أوصيكم

بتقوى الله والسمع والطاعة وان امر عليكم عبد حبشي فإنه من يعش منكم فسيري
اختلافا كثيرا فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين عضوا عليها
بالنواجذ وإياكم ومحدثات الأمور فان كل بدعة ضلالة. هذا حديث صحيح ليس له
علة» (434).

مستدرک حاکم نیشابوری: (عرباض بن ساریة گوید: رسول الله صلی الله علیه
و سلم نماز صبح را خواند. سپس رو به سوی ما نمود و پندی به ما داد که دلها
ترسان شد و اشکها ریخت. عرض کردیم: ای رسول الله! گویا پند خداحافظی
است. به ما وصیت کن. ایشان فرمود: شما را به تقوای خداوند و شنیدن و اطاعت
توصیه می کنم. هر چند بنده ای حبشی به شما دستور دهد. اگر فردی از شما
زندگی کند، اختلاف بسیاری خواهد دید. بر شما باد به سنت من و سنت خلفای
راشدين مهديين، که مانند دندانهای آسیا دهان به آنها استوار شده است. از
مسائل جدید به دور باشید، چراکه هر بدعتی گمراهی است). (435)

السنن الكبرى للبيهقي: « (أخبرنا) أبو الحسن علي بن أحمد بن عمر بن حفص
بن الحمّامي المقرئ ببغداد أنبأ أحمد بن سلمان أنبأ عبد الملك بن محمد ثنا أبو
عاصم (ح وأخبرنا) أبو عبد الله الحافظ ثنا أبو العباس محمد بن يعقوب ثنا العباس
بن محمد الدوري ثنا أبو عاصم ثنا ثور ابن يزيد عن خالد بن معدان عن عبد
الرحمن بن عمرو السلمي عن العرباض بن سارية قال صلى لنا رسول الله صلى
الله عليه وسلم صلاة الصبح ثم اقبل علينا فوعظنا موعظة وجلت منها القلوب
وذرفت منها العيون فقلنا يا رسول الله كأنها موعظة مودع فأوصنا قال أوصيكم
بتقوى الله والسمع والطاعة وان تأمر عليكم عبد وانه من يعش منكم فسيري
اختلافا كثيرا فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين عضوا عليها
بالنواجذ وإياكم ومحدثات الأمور فان كل بدعة ضلالة» (436).

سنن كبرى بيهقي: عرباض بن سارية گوید: (رسول الله صلی الله علیه و سلم
نماز صبح را خواند. سپس رو به سوی ما نمود و پندی به ما داد که دلها ترسان
شد و اشکها ریخت. عرض کردیم: ای رسول الله! گویا پند خداحافظی است. به

ما وصیت کن. ایشان فرمود: شما را به تقوای خداوند و شنیدن و اطاعت توصیه می‌کنم. هر چند بنده‌ای به شما دستور دهد. اگر فردی از شما زندگی کند، اختلاف بسیاری خواهد دید. بر شما باد به سنت من و سنت خلفای راشدین مہدیین، کہ مانند دندان‌های آسیا دہان بہ آن‌ها استوار شدہ است. از مسائل جدید بہ دور باشید، چراکہ ہر بدعتی گمراہی است). ([437])

[430]. مسند أحمد: ج 4 ص 126.

[431]. مسند احمد، ج 4، ص 126.

[432]. مسند أحمد: ج 4 ص 126.

[433]. مسند احمد، ج 4، ص 126.

[434]. المستدرک - الحاکم النیسابوری: ج 1 ص 96.

[435]. المستدرک، حاکم نیشابوری، ج 1، ص 9.

[436]. السنن الکبری - البیہقی: ج 10 ص 114.

[437]. السنن الکبری، بیہقی، ج 10، ص 114.